

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M. G.**

skazanego z art. 63 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej 20 maja 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie

z 24 listopada 2023 r.,

sygn. akt II AKa 315/23, utrzymującego w mocy wyrok

Sądu Okręgowego w Krakowie z 14 lipca 2023 r.,

sygn. akt VI K 118/23,

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiedzionej w sprawie skazanego obrońca wniosła o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 24 listopada 2023 r., sygn. akt II AKa 315/23, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Krakowie z 14 lipca 2023 r., sygn. akt VI K 118/23. W uzasadnieniu podniosła, że o zasadności złożonego wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia przekonuje wzgląd na istotny stopień uprawdopodobnienia zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, a także duży stopień dolegliwości i

nieodwracalność skutków orzeczonych kar w razie ich wykonania. Ponadto w kasacji zostały sformułowane zarzuty odnoszące się do podstaw samej kwalifikacji prawnej czynu, w tym dotyczące zaistnienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia o zasadności złożonego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, już wstępna jego ocena przekonuje, że z uwagi na wagę i charakter podniesionych zarzutów, a także przedstawione w uzasadnieniu kasacji racje mające je uzasadnić, występuje znaczne prawdopodobieństwo uwzględnienia przynajmniej części z nich.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., według którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. Od dawna przyjmuje się w judykaturze, że korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k. może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego. Gdyby jednak doszło do jego uchylenia, to i tak pozostaje nieprawomocny wyrok skazujący M. G. z orzeczoną karą 4 lat pozbawienia wolności, co wymagałoby rozważenia stosowania wobec niego izolacyjnego środka zapobiegawczego.

W tej sytuacji, respektując wyrażoną w art. 9 § 1 i 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).

[J.J.]

[ms]

